

Måste politiken vara bidragsberoende?

Partistödet infördes en gång i tiden av den socialdemokratiska regeringen. Och eftersom de var största partiet så utformades stödet på så sätt, att det parti som fick flest röster, fick störst partistöd. Ungefär samtidigt infördes presstödet. De borgerliga tidningarna var mycket större än de socialdemokratiska. Så därför utformades stödet så, att små tidningar skulle få mer presstöd än stora. Båda åtgärderna hade det underförstådda syftet att kunna behålla den S-märkta makten.

All form av bidrag är i grunden destruktivt. Det gäller såväl enskilda individer, organisationer och företag. Det läggs mer energi på att skaffa sig så mycket bidrag som möjligt, än på att faktiskt uträtta något.

I politiken är systemet dödande för medlemsinflytandet. Ett väl tilltaget partistöd är viktigare än medlemmarnas åsikter och medlemsavgifter. Att tappa några tusen av de trognaste medlemmarna väger lätt jämfört med att tappa några procent av de flyktiga marginalväljarna inför ett val. Därför svänger partipolitiken i takt med de senaste opinionsundersökningarna. Partistrateger kan ostraffat göra om M till ”det nya arbetarpartiet” och socialdemokratiska företrädare kan utan problem liera sig med storfinansen. Vad man en gång i tiden hade som grundideologi synes oväsentligt.

Medlemmarna känner naturligtvis av att de inte behövs och svarar med avhopp och politikerförakt. Enligt Svenska Dagbladet har t.ex. Socialdemokraterna gått från nästan 1,2 miljoner medlemmar 1979 till långt under 100.000 i dag.

Landsbygdspartiet oberoende (LPo) ställde upp i sitt första riksdagsval 2010. Vid valet 2014 fick vi mandat i nio kommuner, vilket var en stor framgång även om vi inte kom in i Riksdagen. Och nu går vi till val igen. Förutom riksdagsvalet ställer vi upp i 6 landstingsval och 32 kommunval. I de kommuner där vi fått mandat, så får vi naturligtvis lokalt partistöd precis som alla andra. Men därutöver är vi helt beroende av vår ständigt ökande och engagerade medlemsskara. Allt arbete utföres ideellt. Många lägger 10 – 20 timmar per vecka på partiarbete. Vi får själva bekosta resor, valsedlar, foldrar, banderoller och annat reklammaterial.

Pengar är nog så värdefullt, men entusiastiska medlemmar är bättre. När orättvisorna i samhället blir för stora, så hjälper det inte att försöka behålla makten med hjälp av pengar. Då reser sig människor. Vem har glädje av överfulla städer och en alltmer avfolkad landsbygd?

Är det inte en skam att politiskt engagemang skall kunna köpas för pengar?

För Landsbygdspartiet oberoende
Erika Sörengård, partiordförande

Ansvarig skribent:
Erika Sörengård 0768-533345
Sörgården 513
718 95 Ervalla
erika.sorengard@landsbygdspartiet.org